MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
DIRECȚIA GENERALĂ ASISTENȚĂ MEDICALĂ ȘI SĂNĂTATE PUBLICĂ
SERVICIUL DE ASISTENȚĂ MEDICALĂ ȘI PLANIFICARE STRATEGICĂ

Nr. înreg. AFR1717/SSSF100/DGAMSP 1066 din 10.03.2026

Avizat,
SECRETAR DE STAT
DR. STELA FIRU

Către,

INSTITUȚIA AVOCATUL POPORULUI
În atenția doamnei Renate WEBER – Avocatul Poporului

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 39314/22.01.2026, înregistrată la nivelul Ministerului Sănătății cu nr. Reg.1/3195/30.01.2026 referitoare la Recomandarea nr. 126/2025 privind respectarea dispozițiilor constituționale privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, dreptul la ocrotirea sănătății și protecției persoanelor cu handicap, garantate de art. 22, art. 34 și art. 50 din Constituția României, vă comunicăm următoarele:

La nivelul Ministerului Sănătății au existat demersuri pentru elaborarea unui proiect de act normativ care să reglementeze procedura de contenționare a pacienților din secțiile de anestezie și terapie intensivă. În acest context, Comisia de specialitate Anestezie și Terapie Intensivă a Ministerului Sănătății a coordonat elaborarea unui „Ghid privind procedura de contenție fizică a pacienților din secțiile de anestezie-terapie intensivă" dar din punct de vedere juridic, Direcția generală juridică din cadrul Ministerului Sănătății a apreciat că adoptarea unei reglementări privind contenționarea pacienților nu este posibilă în lipsa unui temei legal la nivel primar.

Ținând cont de cele de mai sus, considerăm că imobilizarea medicală/contenționarea reprezintă o ingerință în exercițiul unor drepturi fundamentale, în special dreptul la libertate individuală și la integritate fizică și psihică.

La art. 53 din Constituția României se prevede:

"Art. 53 - Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți **poate fi restrâns numai prin lege** și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății."

În prezent, reglementarea expresă a contenționării/imobilizării există doar în aria psihiatriei, reglementată prin Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și prin Ordinul nr. 488/2016 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc temeiul legal, condițiile, procedura, durata, supravegherea, etc. măsurilor de contenționare.

Având în vedere aceste considerente, apreciem că stabilirea cadrului juridic privind contenționarea pacienților în alte specialități medicale necesită reglementare la nivel de lege, Parlamentul fiind, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituția României, organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

Referitor la temeiul legislativ al Ordinului ministrului sănătății nr. 1.529/2010 privind aprobarea ghidurilor de practică medicală pentru specialitatea anestezie și terapie intensivă, precizăm că acesta a fost emis în baza prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În prezent, cadrul normativ a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care a revizuit regimul juridic al ghidurilor de practică medicală. Potrivit noilor dispoziții ale art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ghidurile de practică medicală reprezintă documente care transpun, la nivel național, recomandările dezvoltate în mod sistematic, bazate pe dovezi științifice privind îngrijirile medicale care trebuie acordate într-o anumită circumstanță clinică, elaborate fie de Colegiul Medicilor din România sau Colegiul Medicilor Stomatologi din România, fie de societăți medicale de profil sau de experți în cadrul proiectelor derulate de Ministerul Sănătății sau de unitățile din subordinea acestuia cu avizul Colegiului Medicilor din România sau Colegiului Medicilor Stomatologi din România, după caz.

În acest context, având în vedere modificarea cadrului legal și transferul rolului principal în elaborarea ghidurilor către organismele profesionale, Ordinul ministrului sănătății nr. 1.529/2010 urmează a fi abrogat, întrucât reglementarea ghidurilor de practică medicală nu mai intră în competența directă de aprobare a Ministerului Sănătății.

Cu deosebită considerație,

DIRECTOR GENERAL,
DR. MIHAELA BARDOȘ

DIRECTOR GENERAL ADJUNCT,
DR. COSTIN ILIUȚĂ

Întocmit: T. Ionescu